

den vedkommende ansvarlige danske Regjering jo selv bære det Ansvar for, som man kan sige, der ligger deri, enten moralsk eller paa anden Maade. Dette har jeg villet fremsætte her, da Taler navnlig er kommen paa dette Punkt. Jeg skulde ikke have bedet om Ordet i dette Spørgsmaal, naar dette havde været holdt udenfor; men den høitærede Indenrigsministers Udtalelser have foranlediget mig til at udtale mig om dette Spørgsmaal, som jeg har gjort, fordi jeg paa mange Maader i vor Administration har fundet en Mangel paa fuld loyal Gjennemførelse af en Lov med Hensyn til Administrations Betingelser, om Koncession, Licitationer, Auktioner osv. Jeg siger efter min Opfattelse „ikke fuld loyal“, jeg skal ikke her bruge Udtrykt, som kunne forhindre eller ligesom være for nærgaaende mod Andre, inden de have faaet Leilighed til paa anden Maade at forsvare sig. Jeg siger, at saadanne Tilfælde har man mødt, det er blevet udtrykt her under Forhandlingerne tidligere paa forskjellig Maade, men jeg siger, at alt Saadant er til Skade for Staten og svækker Tilliden til vore Autoriteter, hvad enten det er danske eller fremmede Landes Borgere, der søge at forhandle med dem. Da det nu efter min fulde Overbevisning er saaledes, og da jeg forstaar det meget ærede Udvalgs Stilling baade i 1873—74 og i 1874—75, kan jeg meget godt begribe, at der ikke kan være nogen væsentlig Tilbøjelighed til at gaa ind paa dette Forslag. Jeg skal med Hensyn til Behandlingsmaaden følge, hvad de ærede Medlemmer, der have behandlet Sagen tidligere, kunne enes om at foreslaa med Hensyn til Sagens videre Gang; men jeg maa maaske endnu, inden jeg forlader hele dette Spørgsmaal derude ved disse Der, omtale et Forhold, som ogsaa den meget ærede Minister meget velvilligt berørte i sit Foredrag, og det er et Forhold, der staar i Forbindelse med Loven, saa at jeg er overbevist om, at den meget ærede Formand ikke vil forhindre mig i at udtale mig derom, det er om Oversfarten fra Dreghoved til Masned Sund. Forholdet der er til flere Lider af Aaret utaaeligt, og var det navnlig i sidste Efteraar. Det er efter min Formening utilbørlig for Staten at holde en offentlig Post- og Befordringsrute under saadanne Vilkaar, som der finde Sted. Paa Grund af Mangel paa dertil stikfede Befordringsmidler ere de Næringsbrevende blevne i høi Grad generede derved, at de Bæret, de skulde have brugt, have de ikke kunnet faae befordrede paa Grund af Mangel paa passende Befordringsmidler fra Statens Side. Efter min Overbevisning er det overmaade let i høi Grad at forbedre Forholdene der og at syldestgjøre de billige Krav, som en saa stor Del af Landet som hele Maribo Amt har med Hensyn dertil. Der kræves to Ting, der kræves en god Villie fra det sjællandske Jernbaneselskabs Side og een Gang for alle en Opoffelse fra Statens Side, som vil betale sig rundelig ved Driftsindtægterne, og med

Hensyn til disse to Ting maatte man kunne naae til det Resultat, en Bred over det meget smalle Masned Sund, en Forlængelse af Banen til Masnedhoved, Anlægget af en Havn der og en Færge derfra over til Dreghoved. Enhver, der berejser disse Færvande og berejser dem for Exempel til forskjellige Lider af Aaret, vil efter min Opfattelse forbauses over, at man i sin Tid har kunnet tillade den sjødsjællandske Bane at udmunde ved Masned Sund med et Havneanlæg der, og at man ikke stillede som Forderung netop det, jeg her har nævnt, Forlængelse til det eneste naturlige Punkt, Masnedhoved, for derfra at kunne gaa til Dreghoved. Det er et ubetydeligt Bænd, man skal gaa over, og det er kun i meget strenge Vintre, at Isen vil kunne forhindre, jeg vil ikke paa staa en Dampfærge, men dertil indrettede Postskibe fra at vedligeholde Forbindelsen. Jeg har bragt dette paa Bane her, fordi det er muligt, at man ved en Ordning af dette Forhold vilde komme til at sætte Spørgsmaalet i en vis Forbindelse med Gjedserbanen og Broen over Guldborgsund paa en saadan Maade, at man da vilde være villig til at yde nogen Smøbekommen med Hensyn til dette Forslags Indhold eller i lignende Retning, som her er omtalt, som det ikke lader til, at de ærede Mænd, der naturligvis efter deres tidligere Stilling ere ledende ved en saadan Leilighed, ville anbefale os nu at vise, men jeg skal, da jeg har faaet en Tilladelse til at udtale dette, med Hensyn til denne Sag lægge min Anbefaling til den, der er fremsat af det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds (Claußen), og udtale det Haab, at den meget ærede Minister ved sin Indskyldelse paa det sjællandske Jernbaneselskab vil være i Stand til at naae en saadan Ordning af disse nu uheldige Forhold, som jeg har antydnet.

Indenrigsministeren (Skeel): Det ærede Medlem maa være overbevist om, at der ikke er noget overordentlig Lykkelig ved bestandig at høre disse Klager, som jeg maa formode ogsaa ere ret begrundede, over det Forhold, som er tilstede ved Dreghoved, og at det derfor maatte være Ministeren magtpaaliggende, saasnart det laa i hans Magt, at forandre det. Men foruden de to Kriterier, som det ærede Medlem henviste til som nødvendige, nemlig Villigheden hos et andet Selskab til at gaa ind paa en Ordning, og Pengene, som jeg maa antage, at dette Ting maaske vil være tilbøieligt til at give, fordres der et tredie, og det er Tid. Der skal virkelig Tid til at foretage ordentlige Forundersøgelser, inden man skrider til et saadant Værk, og der skal Tid til at gjennemføre det. Jeg gjentager, at det ikke har været mig muligt at trylle Skibe frem i Diebløkket eller paa staaende Fod at tilveiebringe de Forandringer, som det ærede Medlem kunde ønske; men jeg har min